

et andet Bys end det, der fremkommer ved Flertallets Fremstilling, og derved at virke for sin Anskuelse, ikke blot gennem Kritik, men gennem Oplysning og Bedømmelse, virke derfor baade i Thinget og udenfor. Mindretallets Ret er anerkjendt af Flertallet, endog det som Flertal imødefom Mindretallets Ønske om Forholdstalsvalgernes Indførelse. Naar man nu meddeler os, at den Forandring, der stete i For, hvorefter Formanden kunde sige Navnene paa dem, der skulle ind i et Udvalg, er brugt i alle Parters Interesse, vil jeg ikke sige Andet dertil, end at alle Parter have ikke valgt det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm) til Ordfører i denne Sag, og han er derfor heller ikke Ordfører for Alles Tilfredshed eller Utilfredshed i denne Sag. Jeg vil kun modsigte dette efter den Maade, hvorpaa det i de senere Maaned er blevet brugt. Saaledes som Forholdstalsvalgmaaden er bleven brugt nu efter de sidste Valg, er den en kjendt Methode i den Tid, jeg har været Rigsdagsmand. Der er Ingen, der i den Tid har været saa skrækkelig om over at anvende en Times Tid eller to paa nogle Udvalgs Medsættelse. At Regjeringen ved at bryde Samlingen og staffe os 2 Halvdelen af Samlingen, nøder os til at nedsætte Udvalg 2 Gange, kan dog ikke være Forretningsordenens Styld eller gjøre os det til Pligt at ændre Forretningsordenen. Desuden veed man jo ogsaa meget vel, at det kunde have været undgaaet tilbids, jeg vil sige væsentligt, hvis ikke Flertallet havde haft sine egne Begreber om sit Krav med Hensyn til Forholdstallet af Medlemmer i Udvalgene. Det ærede Medlem siger, at det volder Tidsspilde, og at det er Gjenstand for Tilfældighed. Dertil vil jeg svare, at den Tidsspilde fremkommer navnlig derved, at der i Reglen følger Flertalsvalg derefter, og Tilfældigheden fremkommer jo ogsaa derved, at man absolut forlanger fuld Kvotient. Men derom have vi jo i vor Lovgivning en meget simpel Anvisning til at forhindre baade Tilfældighed og i Reglen ogsaa Flertals-Udvalg. Vi have den Regel ved Valgene til Landstinget, at først vælges de til Landstingsmænd, der have faaet fuld Kvotient, og opnaas ad denne Veie intet Valg eller ikke det hele Antal, saa bestemmes de næste Valg efter dem, der have haft nærmest op til fuld Kvotient, dog at Ingen er valgt, der ikke har haft Halvdelen af Kvotienten ved Forholdstalsvalget. Kun i det Tilfælde, at der derefter endnu mangler Noget, gaar man til anden Oplæsning af Sedlerne. Ved denne Valgmaade ville Til-

fældighederne ophøre, da alle Sedlerne udkomme. Svies det til eller indstydes i sidste Punktum i § 39, saa bliver den vist fri for Tilfældigheder, og saa ere vi paa fast Grund og væsentligt ogsaa fri for Tidsspilde; thi de Herrer skulle se, at det Andet ogsaa nok kommer til at give Tidsspilde og Forvirring.

Vi møde jo først dette Fælles for Forslagene under Nr. 2 og 3, den Bestemmelse, at Thingets Medlemmer deles efter Grupper, med hvilke de for det enkelte Tilfælde for en vis Tid eller indtil videre have anmeldt for Formanden at ville stemme. Der etablerer de ærede Forslagsstillere utvivlsomt et i enhver parlamentarisk Forsamling i Verden ukjendt Princip, det, at man kan udøve sine parlamentariske Rettigheder i saadanne Spørgsmaal, som tidt kunne være langt vigtigere end andre, medens man er fraværende fra Rigsdagen. Det kan være Bevemmelighedshensyn eller andre Hensyn, der ere tagne, men efter min Formening kunne de Herrer anføre Grund paa Grund for dette Forslag, og dog kan ikke En forsvare, at en Rigsdagsmand kan udøve sin Rigsdagsgjerning borte fra Salen. Overalt kræves personlig Tilstedeværelse, for at man kan udøve sine Rettigheder som Thingmand ved endelige Beslutninger og ved Afstemning over dette eller hint. Men her skal det kunne ske ved Fuldmagt engang for alle. Medlemmer kunne maaske ligge syge 5 Maaned af de 6 og dog deltage i Medsættelse af Udvalg, en Række Beslutninger, hvor han slet ikke er til Stede. Jeg venter nærmere Forsvar herfor; thi den Betragtning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) gjorde gjældende, er rigtig, anvendt paa de tilstedeværende Medlemmer, paa dem, der møde og deltage i Gjeringen og sætte Pris paa den Akt, der udføres ved Udvalgs Medsættelse, men ikke for Syge, Fraværende, for dem, der maaske have Orlov eller af andre Grunde ere fraværende, der er det umuligt, der kan Forslaget ikke siges at være et Udtryk for de forskjellige Anskuelser. Udvalget bør ikke forsaabidt være Udtryk for, hvad der maaske er Sigegyldighed eller Forsømmelighed; men det ere de Herrer enige om at etablere i deres Forslag. Men jeg tillader mig at paastaa, at de Herrer ikke kunne paavise mig et eneste Exempel i Verdens parlamentariske Forsamling, hvor man har bygget Afstemninger om Udvalg, om Forslag eller om Love paa fraværende Medlemmer, paa de tomme Stole, rettere sagt, til ladt de tomme Stole at stemme med. Det er bekvemt; det er mageligt, det kan være hensigtsmæssigt for et saakaldt Flertal, der